

Interjú Czéh László (Battodo 4.dan) mesterrel

- *Battodo Hírlevél:* Először is gratulálunk a kitüntetésedhez; ha jó tudjuk egy díszoklevelet és egy ezüst pecsétgyűrűt kaptál. Mikor és hogyan kezdted a harcművészetekkel való foglalkozást?
- *Czéh László:* A harcművészeteket 1980-ban kezdtem el; Karatét gyakoroltam három évig majd 1989-ben kezdtem el foglalkozni a Kendoval és az Aikidoval, egy évvel később az Iaidoval és Jodoval majd '95-ben a Battodoval.
- *B.H.:* Milyen harcművészetekkel foglalkoztál ez idő alatt és milyen fokozataid vannak belőle?
- *C.L.:* Iaidoból első danom, Kendoból harmadik danom, Aikidoból és Battodoból negyedik danom van.
- *B.H.:* Kik voltak a mestereid? Mi különlegeset tapasztaltál az ő edzéseiken?
- *C.L.:* Aikidoból Nobuyoshi Tamura sensei és Gianpietro Savagnano sensei volt meghatározó személyiség, Battodoból, Iaidoból és Jodoból Jean-Pierre Reniez és dr. Michael Putz senseiek voltak akiktől tanultam, igaz dr. Michael Putz mester többször volt Magyarországon és így vele még közvetlenebb kapcsolat alakult ki, bár Jean-Pierre Reniez mester a magasabb fokozatú. Kendoból Jamadzsi Maszanori mesternél tanultam – akkoriban még ő vezette az edzéseket –, majd a JOCV (a Japán Külföldi Önkéntes Szolgálat) keretén belül Magyarországra került különböző japán mesterektől; pl. Abe Tetsushitől aki most a Magyar Kendo Szövetség technikai igazgatója, vagy említhetném még Kamae Masayukit aki – már szintén hetedik danos Kendo mester – szintén el-ellátogatott hozzánk Szegedről Pécsre edzéseket tartani.
- *B.H.:* Mi vonzott téged ezekben a harcművészetekben? Miért kezdted el ezekkel foglalkozni és mi fogott meg bennük?

- *C.L.:* Egyszerűen csak megtetszett és amikor elkezdtem csinálni, akkor csak úgy éreztem, hogy szeretem. Nehéz ezt megfogalmazni...
- *B.H.:* Hogyan tudod összeegyeztetni ezeket? Nem zavaróak a különböző stílusok?
- *C.L.:* Ezek az úgynevezett különböző stílusok számomra nem különbözőek, számomra mind egyfajta. Az Aikido ugye felölel mindent – ez O Sensei (Uyeshiba Morihei – az Aikido alapítója) egyik tanítása volt, a Battodoban megtanultuk, hogy hogyan kell alkalmazni amit Jodoban és Iaidoban csinálunk a karddal.
- *B.H.:* Milyen élményeid vannak ezekkel kapcsolatban amikre szívesen visszaemlékszel?
- *C.L.:* Ilyen pl. mikor Kendoban négy év gyakorlás után először éreztem, hogy egy jó men uchit (fejvágást) sikerült vágnom... Egyébként pedig az edzéseken mindig örömtelien tudok gyakorolni, ez a legpozitívabb. További öröm azt is látni még, hogy akikkel együtt

gyakorlok, akiknek tanítom a technikákat és javítom őket, ahogy csinálják és hogyan fejlődnek fokozatosan egyre tovább.

- *B.H.:* Van-e családot és ők hogyan tolerálják ezt az életmódot?
- *C.L.:* Hát, szerencsére tolerálják ☺ Feleségem és egy öt éves lányom van és szerencsés vagyok ebben a tekintetben, hogy minden edzésre el járni.
- *B.H.:* A családotból esetleg valaki szintén foglalkozik harcművészetekkel?
- *C.L.:* A feleségem „sárkány”-stílusú.... ☺☺☺ – nem, igazából senki sem foglalkozik ilyennel a családomból.
- *B.H.:* A harcművészetek mennyire befolyásolják a hétköznapi életedet és milyen hatással vannak rá?
- *C.L.:* A hétköznapi élet segít megértenem azt, hogy mit kell tennem amikor gyakorlok a tatamin vagy a karddal és amikor a tatamin vagy a karddal gyakorlok az pedig segít megértenem a hétköznapi dolgaiban. A harcművészet nem csak a külső formákban nyilvánul meg, hanem a belső fejlődésben is; így pl. az emberekkel való kapcsolatban, vagy

azoknak problémáknak a kezelésében amik előfordulnak a hétköznapi életben. A konfliktusokat könnyebben tudom megoldani, illetve segítséget kapok ebből a fajta keleti dologból amit elég régóta csinállok.

- *B.H.:* Otthonodban és környezetedben mennyire jelentkezik harcművészetekhez és a keleti életmódhoz való vonzódás?

- *C.L.:* Hát, szigorú fegyelemben élünk otthon; könyvek a polcon és képeket nem rakunk a falra ☺ Nem, igazából csak egy Muszashi-szobor van a szobában elhelyezve a TV mellett.

- *B.H.:* Mivel szeretsz még foglalkozni a harcművészeteken kívül szabadidődben?

- *C.L.:* Kissé kapcsolódik a korábban említett dolgokhoz: évekkel korábban elkezdett érdekelni a kalligráfia – ezt nagyon szeretem csinálni még a szabadidőmben. Felfedeztem benne, hogy ugyanazok a vonások mint amit karddal teszek, tehát egymást ugyanúgy kiegészítik mint a többféle harcművészet amit gyakorlok.

- *B.H.:* Milyen hasonlóságot érzel vagy veszel észre a kalligráfia és a kard között?

- *C.L.:* Ahogy az ember megtanul írni egyre finomabb és finomabb mozdulatokkal, úgy egyre inkább belülről jönnek a dolgok. Amikor az ember elkezd rajzolgatni, akkor először kicsit merevebb ez a dolog, de később feloldódik és a tollal vagy ecsettel finomabb árnyalatokat fejez ki, olyan mint a bokkennel vagy az éles karddal való vágás.

A japán írást kb. 10 éve kezdtem el tanulmányozni. Először magát a kanjik formáját és azok írása okozott örömet számomra, viszont valamihez kapcsolódni kell ahhoz, hogy jobban memorizálni lehessen őket, ezért kicsit a japán nyelv felé is elmozdultam. Nagyrészt önállóan kezdtem el gyakorolni, később egy-két tanfolyamon – amin japánok tanították a japán nyelvet – próbálkoztam a tökéletesítésével ezeknek a dolgoknak.

- *B.H.:* Mik a távolabbi terveid a harcművészetek terén?

- *C.L.:* Még inkább tökéletesíteni a saját életemet.

- *B.H.:* Mit tudnál még mondani a harcművészetekről egy hétköznapi ember számára? Miért volna érdemes ezeket elkezdenie? Vagy miért nem?

- *C.L.:* Ez mindenkinek a saját érzésére van bízva. Én úgy gondolom, hogy aki vonzódik az ilyen dolgokhoz, annak mindenféleképpen ki kell hogy próbálja, de türelmet és időt is kell adnia magának ahhoz, hogy kellőképpen bele is tudjon merülni ebbe, tovább tudja folytatni és megbizonyosodjon benne. Tamura sensei az Aikido mesterem azt mondta, hogy a technikára 10 évet kell szánni, a filozófiára szintén 10-et és a harmadik 10 év eldönti hogy mindez megérte-e 😊
- *B.H.:* Végezetül; milyen hasznos tanácsokat tudnál adni a harcművészeteket gyakorló fiatalabb nemzedéknek vagy az alacsonyabb fokozatúaknak?
- *C.L.:* Mindenféleképpen kitartás kell és nem szabad feladni, a látszólagos kudarcok után is tovább kell menni az úton és el kell járni minden edzésre.

Köszönjük a beszélgetést és további jó edzéseket kívánunk.